

تبارنامه دما بیان

از دوران صفویه تاکنون
نام‌ها، فامیل‌ها، طایفه‌ها

یداله میرزایی

سرشناسه: میرزایی، یداله، ۱۳۳۷-

عنوان و نام پدیدآور: تبارنامه دماییان: از دوران صفویه تاکنون نام‌ها، فامیل‌ها، طایفه‌ها/ یداله میرزایی.

مشخصات نشر: تهران: دیبایه، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۱۷۸ص: مصور؛ ۲۲ × ۲۹ س.م.

فروست: کتاب دماب: دانشنامه روستای تاریخی دماب؛ دفتر هفتم.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۱۲-۲۹۸-۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: دماب (روستا) -- نسب‌نامه

موضوع: Domab (Iran) — Genealogy

موضوع: دماب (روستا) -- تاریخ

موضوع: Domab (Iran) — History

رده بندی کنگره: DSR۲۰۸۷

رده بندی دیویی: ۹۵۵/۹۳۵۲

شماره کتابشناسی ملی: ۵۷۶۶۲۲۰

وضعیت رکورد: فیبا

www.ketab.ir
نشر دیبایه

کتاب دماب: دانشنامه روستای تاریخی دماب؛ دفتر هفتم

تبارنامه دماییان

مؤلف: یداله میرزایی

صفحه آرای: زهرا محمودپور

حروف نگاری: زهرا مرادی

چاپ نخست، ۱۴۰۰، شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸۶۰۰۲۱۲۲۹۸۸

قیمت دوره ۷ جلدی: ۲,۴۰۰,۰۰۰ تومان

تلفن فروش نشر دیبایه: ۵۵۴۲۸۹۰۱

حقوق چاپ و انتشار این اثر برای نشر دیبایه محفوظ است.

تکثیر و تولید مجدد آن به هر صورت (چاپ، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی)

مشروط به دریافت اجازه کتبی ناشر است.

کتاب دماپ،

نمونه‌ای مهم از ثبت میراث فرهنگی روستایی در ایران

عشق به زادگاه و میهن، در سرزمین ایران و فرهنگ ایرانی، عشقی دیرین و نهادینه است و در دایره‌های تودرتو، از محله و روستا، تا شهر و دیار بزرگ‌تر و بزرگ‌تر تا ایران و سرزمین‌های ایرانی و این مرز پرگهر را در بر می‌گیرد.

دلبستگی مردم دماپ به زادگاهشان، جلوه‌ای از این عشق بزرگ است و مجموعه‌ی ارزشمند هفت جلد کتاب دماپ که با همت و کوشش عزیزان فرهنگ دوستی که خود ریشه در همین آب و خاک دارند فراهم آمده است، بازتابی از همین احساس مقدس است و غرورآفرین می‌نماید.

در نگاهی کلی که به این مجموعه داشتیم، در کنار کلیت و جامعیت چشمگیر آن، چند نکته به نظر شایان توجه بیشتر آمد که اشاره‌وار به آنها می‌پردازم.

۱. موضوع ارتباط این روستا با آب

دماپ مثل خیلی از زیستگاه‌های انسانی سرزمین ایران، از نام مکان تا نحوه‌ی زندگی و پیشینه تاریخی و فرهنگ دیروز و امروز، تا باورها و دانسته‌ها، با هزار رشته با آب پیوند خورده است. از جمله این که مردم دماپ در هنگامه خشکسالی‌ها، برای دعای باران، پس از نماز بامداد یا نماز پسین، سر مادر چاه قنات آتش می‌افروختند و به نیایش می‌پرداختند. چرا سر مادر چاه؟ می‌دانیم که در ایران کهن بنا بر باورهای مردم، همه‌ی آب‌های جهان، از آن ایزدبانوی بزرگ "اردویسور آناهیتا" است. که او، هم صاحب آب‌ها و هم پشتیبان زنان و مادران است و سنت باران‌خواهی مردم دماپ از هر دو نقش ایزدبانوی آب‌ها، نشان دارد. این نیز گفتنی است که هر دو نقش یاد شده در فرهنگ دوره اسلامی ایران استمرار یافته است.

۲. نام مهردشت

بخشی که دماپ از روستاهای آن است، و در دوره اخیر به نام مهردشت نامیده شده است،